

Протокол

№

гр. София, 15.11.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 15.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **16** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 от ГПК във връзка с чл.144 АПК, на именно повикване в 11,17 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Х. Т. И. – редовно уведомен, не се явява, представлява се от АДВ. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" – редовно уведомен, не се представлява.

Постъпила е на 11.11.2021 г. молба от юрк.М., с която заявява, че за същата дата от 11,15 ч. е насрочено о.с.з. по адм.дело № 1625/2021 г. на 14 състав, по описа на АССГ.

Съдът прекъсва съдебното заседания да явяването на юрк. М. в 11,19ч., за да се даде възможност на ответника да вземе участие по делото, предвид участието му и по друго съдебно дело, а именно адм.дело №1625/2021 г. на 14 състав.

В залата се явява юрк. М.,

Съдът възобновява съдебното заседание в 12,05 ч.

За СГП се явява прокурор Моника МАЛИНОВА.

прекъсва

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА становище на адв.И., процесуален представител на ищеца, постъпило на 05.10.2021 г.

ДОКЛАДВА становище на адв.И., процесуален представител на ищеца, постъпило на

05.10.2021 г.

ДОКЛАДВА становище от юрк. Д. М., процесуален представител на ответника, постъпило на 02.11.2021 ги приложено към него писмено доказателство: книга по чл.27, ал.1 от ППЗИНЗС за VII група, в което се съдържат данни за 2018 г., 2017 г., 2015 г., 2018 г., 2016 г.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че страниците от входящ дневник не следват последователно, например: на стр. 1 след корицата има отбелязване за дата от 2016 г., след това за 2017 г., а на следваща страница непосредствено след тази, следват дати на входящ дневник, които са от м. февруари 2018 г.

ДОКЛАДВА молба от юрк. М., процесуален представител на ответника, постъпила на 11.11.2021 г.

ДОКЛАДВА писмени бележки от адв. И., процесуален представител на ищеца, постъпило на 12.11.2021 г.

СЪДЪТ връчи копие от писмените бележки на юрк.М..

АДВ. И.: Във връзка с присъединеното дело те отново са поискали да бъде допуснат свидетелят Б. П. А.. Напомням, че съдът вече се произнесе, че свидетелски показания не са допустими за доказване на капацитета на местата за лишаване от свобода, тъй като законът изисква специална писмена форма, съгласно чл.43, ал. 4 от ЗИНЗС. Ответникът казва, че с този свидетел ще оборва презумпцията за настъпили неимуществени вреди. Чл.156, ал.1 от ГПК, който е приложим, защото процесът е исков, макар и подсъден на административен съд, изрично казва, че когато се оспорват някакви факти, страната, която е поискала този разпит на свидетел, трябва да каже за кои факти ще свидетелства. Презумпциите не са факти. Колежката е направила искане, което според мен е нередовно. Н. да каже г-н А. за какво ще свидетелства. Кои факти ще доказвате с него.

ЮРК. М.: Няма да доказвам факти. Ще доказвам, че не са настъпили вреди.

АДВ. И.: Какво ще говори този свидетел?

СЪДЪТ към ЮРК. М.: Психичното състояние на ищеца ли ще доказвате? Вие нямате доказателства, че през исковите периоди, лицето е пребивавало в затвора и дали е в тази група. От тези доказателства, които са представени не следва дали е бил постоянно там.

ЮРК. М.: Не се вписва всеки ден кой е в затвора. В дневника се вписва кога е постъпил в групата и кога е напуснал групата.

СЪДЪТ към ЮРК. М.: Лицето Б. П. А. кога е постъпил?

ЮРК. М.: Не мога да кажа кога е постъпил, но е бил кмет на групата през целия престой на ищеца.

АДВ. И.: За мен принципът на процесуално равенство изисква да знам какъв ще е предмета на доказване, съгласно чл. 156, ал. 1 от ГПК – те трябва да докажат какви факти ще оборват, за да оборят и евентуално презумпцията. В противен случай стигаме до ситуация, в която колежката ще знае какъв е предмета на спора, а аз не знам – това нарушава принципа на равенство на страните. Например: че ищецът е търчал по коридорите и е твърдял, че е много щастлив, че е в пренаселена килия. По такъв начин могат да оборят презумпцията за неимуществени вреди. Ако доказват

някакви други факти, нека ги кажат, аз да ги знам и да мога да взема отношение дали въобще са допустими тези свидетелски показания за фактите, които посредством ще оборва презумпцията. Кажете ми какво ще говори г-н А., за да се подготвя.

ЮРК. М.: Относно това дали се е оплаквал от нещо, от какво конкретно се е оплаквал, тъй като г-н А. има конкретни впечатления от лицето. Настъпило ли е някакво влошаване, промяна в неговото психологическо състояние преди исковия период и след като е приключил исковия период.

АДВ. И.: В ЗИНЗС не изисква ищецът да е правил оплаквания пред когото и да е, включително и пред затворническите власти, за да може да претендира вреди. Най-простата аналогия в това отношение са производствата по чл.204 от АПК. Никъде не се изисква пострадалия от бездействията на администрацията по чл. 204 от АПК, първо да се оплаква от тях, за да може след това да претендира вреди по ЗОДОВ. Никъде няма такава процесуална предпоставка. Освен това Вие твърдите ли, че те са били някакви приятели, за да се оплаква?

ЮРК. М.: Не.

АДВ. И.: Тогава защо трябва да се оплаква? Аз мисля, че те ще доказват отрицателни факти, че не се е оплаквал. Ние въобще не ги отричаме, че не се е оплаквал на г-н А., но от това не следва, че имуществените вреди не са настъпили.

ПРОКУРОРЪТ: Искането за разпит на свидетел е неоснователен.

СЪДЪТ, като съобрази, че презумпцията за настъпили неимуществени вреди по практиката на Съда по правата на човека, както и искът по чл. 284, ал.1 от ЗИНЗС, във връзка с чл.3 от същият закон, се основават на условията, при които се изпълнява наказанието на ищеца т.е. на основание материалните условия, в случая посочените в исковата молба, намира, че доказването че ищецът не е претърпял неимуществени вреди е неотнормимо. Второ: лицето Б. П. А. няма данни да е компетентно лице, което да дава преценки за промени в психологичното състояние на други лица. Искане за оборване на презумпцията за настъпили неимуществени вреди биха били относимо само и единствено във връзка с материалните условия, при които е бил поставен ищецът през съответните искови периоди, а именно: от 01.02.2018 г. до 05.09.2018 г. и 15.02.2017 г. до 05.08.2017 г. Доколкото искането за разпит на свидетеля Б. П. А. не е направено с оглед установяване на относими факти към материалните условия, предмет на двата иска, при които е бил поставен ищеца. Съдът намира, че разпита му няма да допринесе за доказването по делото, в това число и за оборване на презумпцията за настъпили неимуществени вреди, които се претендират именно от материалните условия и личното положение на ищеца.

СЪДЪТ, по тези съображения

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВА без уважение искането на ответника за разпит на Б. П. А., изтърпяващ наказание в Затвора С. като свидетел по делото и за обстоятелства, посочени по-горе. СЪДЪТ, относно приемането на книгата за настаняване на лишени от свобода лица в спални помещения, то същата е повторно представена.

ЮРК. М.: Не възразявам да се приеме книгата. Държа да бъде приета като второ копие.

АДВ. И.: Аз държа да се приема книгата като доказателство по делото, за да се види, че доказателството е негодно, че има зачертаване и че не е номерирано. Имам

доказателствено искане. Понеже казват, че не се оплаква, представям писмо от ГДИН, в оригинален препис – ето го оригинала, в който се вижда, че той се е оплаквал от режима. Той е искал да бъде заменен по строгият с общ. Това доказателство отново не е представено по делото. Аз за трети път обръщам внимание, че се представят доказателства избирателно. Оплаквания все пак е имало.

ЮРК. М.: Оплакванията за режима нямат нищо общо с оплакванията от условията.

АДВ. И.: Представеното доказателство моля да бъде прието по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат представените доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представената към писменото становище от ответника към 02.11.2021 г., Книга по чл.27, ал. 1 от ППЗИНЗС на VII група, приложени страници от книгата от м. декември 2016 г., 2017 г. на първа страница, 2018 г. на стр. 2 и стр.3, от 2017 г. стр.4, от 2015 г.стр.5, от м.май 2018 г., м април и май 2018 г. последна страница.

ПРИЕМА като доказателство по делото Писмо от началника на Затвора-С. до процесуалния представител на ищеца, адв. И. от 08.03.2018 г.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, с оглед изявленията на страните и съобразно наведените основания в исковата претенция и направените възражения от ответника становища и в съдебно заседание, счете делото за изяснено от фактическа страна

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. И.: Имаме два иска съединени, единият е за липса на уединение при ползването на тоалетна. Изслушахме експертиза на вещото лице М., който каза на стр. 6 от същото, че тоалетната е с височина 1,60 м., надзидена е в следствие, и че няма врата през целият период т.е. липсва уединение при ползването на тоалетната. За сходно дело „Szafranski v. P.“ за 20 месеца, само поради липса на уединение при ползването на тоалетната, ЕСПЧ е присъдил през 2011 г. 1800 евро. Ние претендираме по-малка сума 2500 лв. за 24 месеца, а от тогава има и инфлация. Исковите периоди за пренаселеност вече ги казах. Хубавото е, че ЕСПЧ, миналата година постанови три решения срещу Република България: М. И. и други срещу България, „Ч. и К. срещу България“ и „Й. и Д. срещу България“. По всичките от тях е намерил, че ВАС е присъдил изключително занижени обезщетения и ги е увеличил многократно. Например: на „Й. и Д. срещу България“ за 3 месеца и 19 дни за лишаване от свобода по предварителен арест, т.е общо 110 дни – ВАС е присъдил 200 лв., а ЕСПЧ го е допълнил с 2000 евро, т.е около 20 пъти повече. Ищецът пребивава в същата тази пренаселена килия за период от 1 година и 15 дни, първият исков период от 15.02.2017 г. до 02.08.2017 г, който го цитирахме, а вторият исков период за 7 месеца – 01.02.2018 05.09.2018 г. Това са общо 380 дни, т.е 380 дни на ищеца срещу 110 дни по делото „Й. и Д. срещу България“. Претендирам сходство и искам същото обезщетение. Ние претендираме, като се преизчислят на пропорционална база, понеже исковият период на ищеца е над при пъти и половина по-дълъг се получава около 14

000 лв., ние претендираме само 12 000лв. Искаме уважаване на иска в пълен размер. Разгледали сте и едно друго дело на ищеца, това е адм.дело № 8677/2020 г., там осъдихте ответника за това, че ищецът е бил лишен от лекарства, т.е настоящото дело се явява повторно.

Освен това има друго дело, което е влязло в сила, и то е К.А.Д № 7314/2019 г., по описа на АССГ, с което ответникът е осъден за това, че не е предоставил лечение на ищеца от Хепатит С за повече от две години.

Има и трето дело, пак влязло в сила на АССГ, а именно: к.а.д. № 965/2020 г., с което АССГ отново е осъдил ответника затова, че е нарушил правата на ищеца, а именно, че три пъти не го е транспортирал до болница, когато е бил в тежко състояние, а просто е прекъснал наказанието и го е изоставил пред стените на затвора. Моля за 3-дневен срок за писмени бележки, за да ги обобщя.

ЮРК. М.: Моля да отхвърлите исковата молба като неоснователна и недоказана. Моля за срок за писмени бележки.

ПРОКУРОРЪТ: Считаю, че иска е неоснователен и недоказан и моля да ги отхвърлите изцяло.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛЯ на страните 3-дневен срок за писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВЯВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧИЛИ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЕДНОМЕСЕЧЕН СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,35 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: